

עפ"ג 6473/05 - שיר סנדLER - נגד מדינת ישראל -

בית המשפט המחוזי מרכז-lod

עפ"ג 6473-05-22 סנדLER נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 63705/2020

לפני כבוד השופט מרשק מרום, אב"ד
כבוד השופט העמית צלקובסקי
כבוד השופט ארד-אלון
עירערת שיר סנדLER - ע"ו ב"כ עווה"ד אורן בן-נתן, שיר שם-טוב ונדבר גיאן
נגב מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"ו עו"ד דן כהן
משיבה

פסק דין

השופט מרשק-מרום, אב"ד:

1. ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בנתניה (כבוד השופט גיא אבן) מיום 29.03.22, בת"פ 49042-02-20, במסגרת הורשעה המערערת על יסוד הודהה בעובדות כתב-אישום מתוקן, בעקבות של **הספקת סמים מסוכנים** לפי סעיפים 19+13א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 [להלן: "פקודת הסמים"] **ופועלות בחפש אטור/מסוכן בכלל** לפי סעיף 52 (ב)(1)(א)-(ד) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] תשל"ב-1971 [להלן: "פקודת בתי הסוהר"].

על המערערת נגזו 10 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי המפורטים בגזר-הדין וקנס בסך 5000 ל"נ, וטענה המרכזית היא, כי בית-המשפט קמא החמיר עימה משהטיל עליה מאסר לנשיאה מאחריו סורג ובריח ולא מאסר לתקופה שניית יהיה לשאתו בדרך של עבודות שירות.

2. המערערת היא עורכת-דין משנת 2014. עניינו של כתב-האישום בשני אירועים שהתרחשו בין החודשים דצמבר 2019 - פברואר 2020, תוך ניצול מעמדה כעורכת-דין, על-מנת להעביר לאסיר סמים וכן אריזה ובתוכה חומר אסור.

האירוע הראשון החל בכרך אחר, שבו אינה ידועה, יצר קשר טלפוני עם המערערת בחודש דצמבר 2019, ואמר שהוא מעוניין למסור לה "כסף" אותו תעביר לאסיר בשם אמריעס בבית-הסוהר "רימונים". בחלוף ימים אחדים, נפגשו המערערת והאחר בסמוך למקום מגורי, שם העביר לה הארי אריזה מגולגלת ובה חומר

עמוד 1

שאסור להכנסו לבית הסוהר. במהלך שבוע המערערת נשאה את החומר בין חפציה האישיים. ביום 13.1.20 הגיעה המערערת ל"רימונים" מתוקף עובdotה כעורכת-דין, במטרה להעביר לו את החומר, וכך אכן עשתה. בתמורה, שולם למערערת סך של 2981 ₪, אשר הופקד בשלוש פעימות באמצעות שירות העברת כספים בדואר ישראל ונפדה על-ידה בהמשך.

האירוע השני התרחש בהמשך למתואר לעיל, כאשר האחיר ביקש ממהערערת להיפגש עמו פעם נוספת, והשניים אכן נפגשו - הפעם בcpf קאסם. בפגישה זו נכח אדם נוסף, והוא אשר העביר למערערת מעטפה ובה שתי אריזות - אחת הכללה סם מסוג חשיש במשקל 38.17 גרם, השנייה הכללה סם מסוג קנבוס במשקל 3.48 גרם. המערערת חסדה שהמעטפה הכללה סמים, אך נמנעה מלפתח אותה, וגם הפעם נשאה את המעטפה בין חפציה האישיים במשך שבוע ימים, עד אשר הגיעה לכלא ביום 12.2.20. המערערת פגשה את האסיר בחדר המועד למפגש בין עורכי-דין ואסירים, ומסרה לו את הסמים.

taskir shirot mabchon voraioth leuonsh

3. לבית-המשפט קמא הוגשו שני תסקירים, מהם עולה שהמעעררת בת 33, גרושה ללא ילדים, חיים עובדת כמתפלת בילדים בגיל הרך בגין פרטיו. במהלך הקשר עם שירות המבחן הציגה תעודות הוקהה והמלצות המעידות על הצעינונתה במסגרת השונות ועל חייה הנורמטיביים.

ברקע ביצוע העבירות מציה, לטענתה, זוגיות מרכיבת שניהלה באותה תקופה, ושבמהלכה לוותה כספים מגורמים שלוים, לבקשת בן זוגה שהיה מכור להימורים, אשר הביאו לצבירת חובות אצל אותם גורמים מאויימים וההפעילו עליו לחזים לתשלום הכספיים ואיימו עליו. בנוסף, לקחה הלואות מבנקים, ובינתיים הגיעה להסדר חובות הכרוך בתשלום חודשי. תקופה זו לוותה, לדבריה, במצוקה נפשית קשה בשל חשש לפגיעה בה ובקרובייה, וכן בשל חשש לפנות למשטרה או לשთוף את משפחתה על כך. אותם גורמים מאויימים דרשו ממנה להעביר את הסמים לכלא, והוא עשתה זאת מתוך מצוקה ולחץ שהופעל עליו, ולא כל קשר לאסיר או להסכם לפיו קיבל תמורה על העברה. היא הביעה חרטה ובועה על מעשיה, אשר אינם מאפיינים אותה ואת התנהלותה, העלתה חשש באשר לעתידה כgannt, וכן הקפיאה מיזמתה את חברותה בלשכת עורci הדין.

מעכראה בתיק הנוכחי הביא להפסקת העסוקתה כgannt במשרד החינוך ולעוזיבת לימודי תעודת ההוראה שהחללה, ובנוסף היא ומשפחתה חווו טליתה ממשמעותית עקב ההליכים הפליליים המתנהלים כנגדה.

שלילה שימוש בסמים, ואף בדיקת שתן שביצעה נמצאה נקייה מסמים.

המעעררת החלה טיפול פסיכולוגי במצב רוח ירוד, ובמהמשך מצבה הנפשי השתפר והוא גילה כוחות להתמודדות עם מצבו סיכון. לאורך המפגשים המערערת לקחה אחריות על מעשיה תוך ניסיון לsegal לעצמה יכולת לקבלת החלטות נכונות וש��לות. הטיפול הפסיכולוגי סייע לה להתמודד עם משברים במהלך ההליך המשפטי, לפתח שיקול דעת ולהציג גבולות אחרים. המערערת התמידה בטיפול הפסיכולוגי, ולהערכת הפסיכולוגית, המערערת הגבירה מודעתה העצמית להתנהלותה, אך עדין ישנו

פערים בין תפקודה החיצוני והאינטרקטואלי לבין יכולותיה ובחירה הרגשיות.

שירות המבחן התרשם משיתוף הפעולה של המערעת, לצד פער בין יכולותיה הקוגניטיביות לבין תפקודה במערכות יחסים והתנהלותה בעלת דפוסי המרמה, כפי שעולה מופיע העברות, וכן קשייה בקבלת החלטות במצב דחק, דפוסי ריצוי בולטים ביחסה הבינאישיים וחוסר יכולתה להציב גבולות במצבים מורכבים. עם זאת, בשל העדר דפוסים שליליים או התמכורותים מושרים, והתרומות שההילך הפלילי נחווה כגורם מרתק וctriger לקבלת טיפול, המליץ שירות המבחן להטיל על המערעת עונש מוחשי בדמות עבודות שירות לצד צו מבן ומסר עלי תנאי.

.4 מסיכום טיפול שנערך על-ידי הפסיכולוגית המטפלת בדצמבר 2021 עולה, כי הטיפול הטיב עם המערעת, אותו החלה בחרצה וביחסו עצמי נמוך, בהמשך מצבה הנפשי השתפר, והוא רכשה כלים להתמודדות עם מצבים סיכון ולניתוק קשרים שאינם מיטיבים עבורה. הומלץ על המשך טיפול, וכן לאפשר ביצוע עבודות שירות, שכן הטלת עונש מסר בפועל עלולה להיות הרסנית עבורה ועבור היליך הטיפול שהוא נמצא ביעצומו.

.5 הוגשו מסמכים רבים ונשמעו עד' הגנה, אשר כולם דיברו בשבחה של המערעת ובהיותה אשת חינוך מסורה לילדיהם.

גור-הדין של בית-המשפט كما

.6 בית-המשפט كما קבע, כי לא ניתן להפריז בחומרת מעשה של המערעת: היא ביצעה עבירה של הספקת סמים, עבירה חמורה כשלעצמה; החדרת סמים לבית-הסוהר מהוות נדבך נוספת לחומרה, שכן שהיא טומנת בחובה השלוות קשות נוספת, לרבות פגעה בניהולו התקין של בית-הסוהר ובהגברת פשיעה ואלימות בין כתליו; המערעת פעלה בשתי הזדמנויות שונות, באופן מתוכנן, נשאה את החומרה האסורים בקרבת חפ齐ה האישיים; נסיבות העבירות מעידות על הסלמה במעשה, כאשר לאחר קבלת תמורה בגין האירוע הראשוני, הגיעו במיוחד לכפר קאסם, שם נפגשה עם שני אנשים שונים והמשיכה במעשה הפליליים - התנהלות השומנת את הבסיס תחת טענתה שהתלבטה רבות אם לבצעם.

.7 בית-המשפט كما הדגיש, שהמערעת ניצלה את מעמדה כעורכת-דין על-מנת לאפשר את ביצוע המעשים, והגעה לבית-הסוהר באמצעותה של ביקור לקוח - חרף העובדה שככל לא הכירה את האסיר. בהתנהלותה זו, פגעה המערער הן במועדם הצבורי של עורכי-הדין קקציני בית-משפט, הן במערכות היחסים בין ציבור עורכי-הדין הנורטטיבי הנוטן שירות ללקוחותיו, לבין שירות בתי הסוהר. מעשים אלו גורמים לשב"ס להקשوت על עורכי-הדין המגיעים לבצע את עבודתם, תוך פגעה ישירה לא רק בעורכי-הדין, אלא גם בצויר העצורים והאסירים.

.8. בית-המשפט קמא פירט פסיקה רלבנטית, בעיקר בעניינים של סניגורים אשר ניצלו לרעה את עיסוקם על-מנת להחדיר סמים לביון-הסוחר, ודחה את האבחנה שהוצאה על-ידי ההגנה, לפיה הפסיקה עוסקת בעניינים של עורכי-דין העוסקים בפלילים, לעומת המערערת אשר למעשה לא עסקה כלל בעריכת-דין. בית-המשפט חזר ופירט את הנسبות המוחמירות בעניינה של המערערת, וקבע מתחם עונש כולל לשני האירועים שנע בין 12 ועד 24 חודשים מאסר בפועל.

.9. באשר לנسبות שאינן קשורות לביצוע העבירות ציין בית-המשפט קמא, כי המדבר באישה צעירה, נעדרת הרשות קודמות, אשר מגעה מרקע נורמטיבי ושאהה למצינות בכל תחום בו עסקה. עוד אימץ בית-המשפט את הטענה, לפיה עובר לביצוע העבירות התמודדה המערערת עם מצוקה כלכלית ורגשית. הודגש, כי ראוי לזקוף לזכותה את שיתוף הפעולה של המערערת עם גורמי האכיפה, אשר מסרה פרטיהם שלא היו ידועים לחוקריה על אודות האירוע הראשון. עוד אימץ בית-המשפט קמא את התרשומות שירות המבחן כי המדברiami שאייננה מאופיינת בדפוסים עבריניים, אשר שיתפה פעולה בהליך טיפול, ואין חולק שגירת מאסר בפועל יקשה עליה עד מאי.

.10. בית-המשפט קמא קבע, וכן, שניתן לחורג במידת-מה מהרף התחתון של המתחם שנקבע, אך מבלי לפגוע בעקרון לפיו יש לגזר עליה עונש מוחשי שהלומ את חומרת מעשה, "ידגש את הקלון שבhem" (פסקה 10 לגזר-דין), וירתיע אותה ושכמתה. בית-המשפט קמא הוסיף, כי "נשוב ונזכר כי במעשה פגעה הנואשת הציבור עורכי-דין בכלל ועורכי-דין פליליים בפרט, אלו העושים בעבודתם נאמנה ביצוג מקצועני שלLKochotihem, מתיצבים בכל שעה משעות היממה בתחנות המשטרה ובבתי המעצר כדי ליתן ייעוץ, וראויים להכרה כקצינים נאמנים של בית המשפט. העונש שייגזר על הנואשת - יש בו כדי לבטא, בין השאר, את שפל המדרגה אליו הגיעו, ואת התחום הפורה בין מעשה לבין האמון בית המשפט נתן וימשיך לחתם הציבור עורכי דין. בית-המשפט מחויב להוכיח את מעשה של הנואשת, ולהציג כי מדובר בחירג שבחרים הרואין לעונש בהתאם". (שם).

בימוקי הערעור

.11. שגה בית-המשפט קמא בקביעת מתחם העונש, בכך שלא כלל במסגרת שיקוליו את הנسبות שהיו רקע לביצוע העבירה ואשר מקרבות את המערערת לסיג ה兜ר. דבריה של המערערת בבית-המשפט היו עדות לכל דבר, והוא עמדה בנטול המוטל עליה להוכיח קרביה לסיג בכך שפעלה בצל איום וחשש לשולמה ושלום מקרובה.

.12. שגה בית-המשפט קמא בכך שלא התייחס לשוני הקיימים בין כל פסקי דין שסקר לבין המקירה דין. בעניינו, בניגוד ליתר המקרים, מדובר בעורכת דין אשר אינה עוסקת במקרים כלל, ואשר העבירה את החבילה תוך "עכימת עיניים" ומבליל לבדוק את תוכנה.

- .13. שגה בית-המשפט קמא כאשר חרג לקהל ממתחם העונש מטעמי שיקום בצורה שאינה מספקת. המערעתה הביעה חרטה וכוכנות לחזור למוטב ואף שיתפה פעולה עם גורמי אכיפת החוק באופן בו חשפה בפניהם פרטיהם שלא היו ידועים קודם לחקירתה. חריגה רואיה מטעמי שיקום במקרה זה, שימושוותה מתן אפשרות למערעת לשאת את עונשה בדרך של עבודות שירות, מהוות אינטרס ברור של החברה.
- .14. קביעת בית-המשפט קמא כי גזירות עונש מאסר בפועל תקשה על המערעתה אך לא תדרדר אותה אל העולם העברייני, עקב היותה בחורה נורמטיבית, אינה עולה בקנה אחד עם מטרות העונשה, ולא יעלה הדעת כי בשל אורח חייה התקין תישא היא מאסר אחורי סורג ובריח.
- .15. שגה בית-המשפט קמא בקביעתו לפיה פגעה המערעת הציבור עורכי הדין וכן בביטוי שנותן בעונש לפגיעה שנגרמה לאמון בית-המשפט בעורכי הדין. זאת, לאור העובדה שהמערעת אמונה הוסמוכה כעורכת דין, אך לא עסקה במקצוע כלל.
- .16. שגה בית-המשפט קמא כאשר לא קיבל את הדעה המקצועית של גורמי הטיפול לפייה אין להטיל עונש מאסר בפועל, וכן לא קיבל את חוות דעתה של הפסיכותרפיסטית באשר למצבה הנפשי של המערעת.
- .17. על כן, מבקש לקבל את הערעור, לבטל את עונש המאסר בפועל ולהשיט עונש שיקומי ההולם את מצבה של המערעת.
- עמדת המדינה**
- .18. ב"כ הפרקליטות סマー ידי על גזר-דיןו של בית-המשפט קמא וטען, כי הוא מבוסס היטב בהתחשב בנסיבות החמורות של העבירות וב מדיניות הפסיכיקה הברורה המחייבת השחת עונש אחורי סורג ובריח.
- .19. ב"כ הפרקליטות הדגיש, כי בדבריה המערעת חריגה מהמסכת העובדתית המוסכמת בכתב-האישום שתוקן לקהל בהעלאת הטענה של קרבנה לסיג הכוורת, ولو מדובר היה בטענה ממשית, היה מקום לשמע ראיות בנושא.
- .20. חرف האמור, ב"כ הפרקליטות מוכן היה לקבל את הטיעון כי ברקע לביצוע המעשים חבות לשוק האפור - אך בכל מקרה, אין בכך כדי להוות נסיבה לקהל ולהביא להקללה בעונשה.

.21 אין מקום לעורך לבחנה בין המערערת לבין עורכי-דין פליליים אחרים שסרכו, שכן גם לגבייהם נתען כי פועלו על רקע מצוקות כלאה ואחרות, ומדובר בכל מקרה בŃיצול מעמדו של עורך-דין - כאשר בעניינה של המערערת המדובר בשני מקרים, תוך קבלת תמורה ותכונן עם אחרים.

דין והכרעה

.22 אומר כבר, כי לו תישמע דעתך - דין הערעור להידחות.

.23 אני רואה עין בעין עם בית-המשפט קמא, כי קיימים מספר רבדים של נסיבות לחומרה, המבאים לתוצאה הסופית לפיה, שליחתה של המערערת אל מאחורי סORG ובריה היא התגובה העונשית היחידה ההולמת, חרף נתונה הבסיסיים החביבים.

.24 נדמה שאין צורך להזכיר בחומרת העבירה של הספקת סמים כשלעצמה, כאשר כל עבירות הסמים המנווית בסעיף 13 לפקודת הסמים מטרתן להילחם בנוגע הסמים, ולהגן על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים.

החדרת סמים לכלא מוסיפה ופוגעת בערכים נוספים, ובهم שמירת הסדר והמשמעת בכלל, שמירת ביטחונם של הנזונים בשמורת ושל סgal הכלא, ומונעת סכסוכים אלימים ומאבקי שליטה בין האסירים.

.25 Caino לא די באלו, עסakin במקרה חריג של עורכת-דין אשר החדרה סמים וחומר אסור למתקן כליאה, וכשבירות אל מבצעות על-ידי עורך-דין, נפגעים ערכים חשובים נוספים, המצויים בסוד היכולת של מערכות המשפט והאכיפה לבצע תפkidיהם ולאמן שניתנה בהן. וכך הוגדרה חומרת הפגיעה בעניינה של עורכת-דין ברקו (ע"פ 11/5135 מדינת ישראל נגד ברקו (31.5.2012), להלן: "ענין ברקו"), אליו עוד אדרש בהמשך:

"... כאמור לעיל, מעבר לעצם החומרה שיש בעבירה של אספקת סם בכלל, ואספקת סם לאסיר בפרט, חומרה יתרה נודעת לעובדה שהעבירה בוצעה על ידי עורכת דין תוך ניצול מעמדה המיעוד ושימוש לרעה בזכות הייצוג שניתנת לה מקום מיוחד ונכבד במשפט. לא ניתן לקיים שיטת משפט השואפת להתחשבות מרבית בזכויות נשים ללא מתן אמון מלא בסגנורים. אם ברצונו שלסנגוריה יתאפשר לייצג את הזקוקים לשירותה ללא לאות ולא מORA, אין לאפשר להתנהלות כמו של המערערת להתרחש. חציית הקווים על ידי עורכת דין, במסגרת פעילות הנחזית להיות מתן שירות משפטי, היא מעשה המבזה את המקצוע ומבטא בוז عمוק לשלטון החוק ולוחבה לשמר חוק". (פסקה 41 לפסק-דינו של כב' השופט זילברטל).

.26. ואכן, "חיצית הקווים" על-ידי המערערת היא מובהקת. המערערת פולה באופן מתוכנן בשתי הזרמיות שונות מול אנשי קשר שונים, כאשר באירוע הראשון אף זכתה לתרומה כספית; היא לא היססה להיפגש עם אנשי הקשר בפעם הראשונה בסמוך לביתה, ובפעם השנייה נדדה דרך מקום מפגש מרוחק ממנו; המערערת החדרה חשיש, קבוס וחוואר אסור למתקן כליה, ולידיו של אסיר שאינו מוכר לה; המערערת אף התהלה תקופה ממושכת בעוד החומרים האסורים בין חפזיה.

.27. אני מוכנה להניח, שהמערערת אכן פולה מותך מצוקה קשה, כפי שתיארה בבית-המשפט (בין אם במסגרת של "עדות", בין אם במסגרת דבריה האחוריים בטרם גזירת-הדין). עם זאת, אין בכך להפחית מימined התכונן וחומרת התעוזה שבמעשה, ובוודאי שאין בכך כדי להעמידה בקרבה לטsig הכוח, כפי שניסה לשכנע אותנו הסניגור המלומד. למערערת עדמה יכולת הבחירה עוד לפני האירוע הראשון ובמהלכו; גם לאחריו, יכולה המערערת שלא להמשיך במעשה, אך היא דבקה במשימתה עד שאפילו פדתה את התשלום שהועבר לה; וכайлו לא די באלו, הסכימה היא לבצע החדרה פלילית נספתה באותו דרך. דבריה לפנינו, לפחות מעכראה הגיעו להסדרים כספים עם אותם גורמים מאיניים עם הבנקים (כל הנראה) בסיווג הוריה, הם העדות הטובה ביותר לכך, שהמערערת יכולה לבחור בפתרון לגיטימי ונורמלי למצוקה אליה נקלעה, בהתאם לעריכה הבסיסים. את טענתה כאילו ביצוע עבירות פליליות ברמת חומרת המעשים, ובכל מקרה אין בה כדי להשפיע על עיצוב המתחם באופן הנטען על-ידי הסניגור המלומד.

.28. עניינה של המערערת מצטרף למקרים לא רבים (לשםחותי) של עורכי-דין שטרחו בדף פולה דומה. בית-המשפט כמו הפנה, בצדק, **לענין ברקו** - שם דובר בעורכת-דין צעירה שהורשעה בעבירה של אספקת סם מסוכן, לאחר שניצלה ביקור מקטועי בכלל כדי להבריח לשני אסירים 2.93 גרם קוקאין, 20 גלולות קלונקס ושתי גלולות וייגרא. עונשה נגזר ל-7 חודשים מאסר בפועל, כעונש עיקרי, וערעורה נדחה תוך ציון ש"נראה כי בית משפט קמא זקף לזכותה כל שניתן והסתפק בענישה מתונה ביותר בהתחשב בחומרת הרבה מאד של המעשה".

בת"פ (כפר סבא) 08/2029 מדינת ישראל (שלוחת תביעות כפר סבא) נגד זיו (31.01.2010),ណון עניינו של עו"ד זיו ז"ל, אשר הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמאי, לאחר שנאלץ כהעמד להיכנס לכלא למטרת ביקור מקטועי, כשהוא מחזיק בכיסיו 4.56 גרם חשיש ו-39 גלולות MDMA, אותן התכוון להעביר לשני אסירים מלוקחותיו. עונשו נגזר ל-8 חודשים מאסר בפועל, כעונש עיקרי, כשבעזר הדין פורטו הנסיבות יוצאות הדופן של האיש ושל ההלין. ערעור שהגיש על הכרעת-הדין ועל גזר-הדין נדחה בע"פ (מחוזי מרכז) 21654-02-10 (מיום 27.4.2010), תוך שנקבע כי עבירת החדרת סמים אל בין כותלי בית הסוהר מהיבת השתת עונש מאסר ממושך, "ואם באדם יריגיל' כן, בעורך דין המועל באמון שניתן בו ומנצל את ביקוריו בכלל למטרת פלילית מובהקת - על אחת כמה וכמה".

בית-משפט זה דין בעניינו של עו"ד שטיינברגר בעפ"ג (מחוזי מרכז) 5894-09-21 שטיינברגר נגד מדינת

ישראל (14.2.22), אשר שימש כסניגור פלילי והורשע באספוקת סמ מסוכן בכך שניצל מפגש בבית הסוהר עם מרשו - אסיר, וסיפק לו 0.94 גרם קוקאין שהאסיר נטל לידי וצרך חלק ממנו לנגד עינוי של המערער. בית-משפט השלים גזר על המערער 11 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים, ולבסוף בערעור הקלון במידת-מה בעונשו בשל מחדרי חקירה ממשיים ועל רקע העונש שנגזר על האסיר - והעמדנו אותו על עונש מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, ולנשיאה מאחריו סORG ובריח.

.29. אמנם, במקרים אלו מדובר על עורך-דין העוסקים בפליליים, אך לטעמי כל ניסיון לעורוך הבדיקה ביניהם לבין המערערת אף ורק בשל העובדה שלא עסקה בפליליים או עסקה בעRICT-דין באופן מזדמן, דינו להידחות. המעליה באמון ו"חיצית הקווים" של המערערת מציה באותה רמת חומרה, כאשר היא - כמו עורך-דין הפליליים שרטחו - ניצלה באופן בוטה את מעמדה ותפקידה כעורך-דין, את "חלון ההזדמנויות" שנפתחה עבורה כדי שאמורה ליתן שירות מקצועני ללקוח בבית האסורים, ואת האמון שניתן לה על-ידי שב"ס ובית-המשפט לכל עורך-דין באשר הוא.

.30. בית-המשפט קמא סקר את השוני והדמיון בין גזרי-הדין השונים, וקבע מתוך עונשי המצוי בהלימה למסכת העבודה שלפנינו, הכוללת שני אירופי החדרה של סמים הנחשבים "קלים" וכן חומר אסור, קבלת תמורה ומימד התכנון. לא מצאתי כל בסיס להתרבות ערכאת ערעור מתוך שנקבע, והוא מבוסס היבט בפסקה הרלבנטית שנסקה על-ידי בית-המשפט קמא, בשינויים המחייבים.

.31. אזכיר, כי בכל מקרה ערכאת ערעור בוחנת, בראש ובראשונה, את התוצאה העונשית הסופית שבגזר הדין, ובמילים אחרות - גם אם נפלה טעות בקביעת מתוך העונשה ההולם על-ידי הערכאה הדינונית (যোগাশ, כי אין קובעתvr כר בענייננו), הרי AGAIN בכר כדי להוכיח את קבלת ערעור במקרים שבהם התוצאה העונשית אינה מצדיקה הנסיבות (ראו, למשל: ע"פ 5407/21 **דלישי נגד מדינת ישראל** (15.2.2022) בפסקה 9; ע"פ 2454/18 **שוויינברג נגד מדינת ישראל** (6.12.2018) בפסקה 19). בית-המשפט קמא התחשב במגוון נסיבותה האישיות של המערערת, ביכולותיה הטובות ובהישגים אליהם הגיעו בחיה הנורמטיביים, בהליך השיקום שהוא מציה בעיצומו ובמצוקה עימה התמודדה. כמו כן, בית-המשפט קמא ציין את שיתוף הפעולה המשמעותי של המערערת במהלך חקירתה, בכר שמסרה פרטים לחוקריה על אודות האירוע הראשון שלא היו ידועים להם. בנוסף, ברורה ההשפעה הקשה מאד שתהיה לשילוחה של המערערת אל מאחריו סORG ובריח - עליה ועל משפחתה.

.32. לאור האמור לעיל, מקובלת עלייGISHTO של בית-המשפט קמא אשר הlkן לקרהת המערערת וחרג במידת-מה מתוך העונש ההולם, בעיקר בשל ההליך השיקומי בו החלה עם שחורה ממעצרא. עם זאת, בהתאם למידניות הפסקה העקבית, המחייבת לשולח מסר ברור למי שמעז להחדיר סמים לבית הסוהר, כשהדברים נכונים ביותר שאת כשותקין בעורך-דין המועל באמון כל המערכות ומנצל את מעמדו המקצועי כדי לבצע עבירות, אין כל מקום לשקל הקלה בעונש ולהשיט על המערערת עונש מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות. בנוסף, הוקעת המעשים והדגשת הקלון בהם, כמו גם הצורך להרתו את ציבור עורך-דין לבול ועה לנצל את מעמדם המיחוד ומבצע עבירות, מהיבש השთת עונש

מאסר מאחורי סורג ובריח.

.33. לאחר שמצאת כי לא נפלה כל שגגה בגזר-דיןו של בית-המשפט קמא, יצא לחברי לדחות את הערעור.

דנה מרשק-מרום,

שופטת

השופט ארד-אלון:

1. נאמנה עלי הדרך בה הציגה חברתי, אב"ד כבוד השופט מרשק-מרום את הדברים, ונאמנים עלי דבריה באשר לchromatica העבירה. אכן, העובדה שהמעערעת אינה עוסקת בדרך כלל בעריכת דין בכלל ובפלילים בפרט אינה נסיבה לקלולה. חומרתה הייחודית של עבירה שנעשית בידי עורך דין נובעת מכך, שמערכת אכיפת החוק נותנת אמון מיוחד בעורכי דין כשהם פועלים בשם לכהן, בין אם הם באים ווצאים בשעריה דרך קבוע, ובין אם מדובר בשירות מזדמן.

2. הנחת העבודה - שבludeה נתקשה לקיים מערכת אכיפת חוק יعلاה ומעיליה - היא שעורכי דין המיצגים בעלי דין בנאמנות ובמסירות הם גם שליחים של מערכת המשפט, בבחינת המשפט. officer of the court במאונת דין פועלת באופן עברייני היא מכשילה את מערכת אכיפת החוק, וגורמת לכרטיסם באמון החינוי שנוננתן מערכת אכיפת החוק בעורכי דין בדרך כלל. על כן, מעבר לchromatica של עבירה הברחת סמים לבית הסוהר (ע"פ 6048/2005 אברהם אדגויצאננו נגד מדינת ישראל (2005)), מתקיים במקרה זה, יסוד מחמיר של פגעה באמון, שעליו עמד כבוד השופט זילברטל בפרשת ע"פ 5135/2012 ליאורה ברקו נ' מדינת ישראל (2012):

"לא ניתן לקיים שיטת משפט השואפת להתחשבות מרבית בזכויות נאשמים ללא מתן אמון מלא בסוגוריהם. אם ברצוננו שלסנגוריה יתאפשר לייצג את הזקוקים לשירותיה ללא זאת וללא מושך, אין לאפשר להתנהלות כמו של המעערעת להתרחש."

3. יחד עם זאת, בהיבט העונשי, כל מקרה ראוי שידון לגופו, לא רק לפי המעשה אלא גם לפי העשה, ובשילובה למקומות דומים בהתאם למדריך חומרתם. עומדים בפנינו, למרבה ההקללה, רק מקרים בודדים של הרשות עורך דין בהברחת סם לבית סוהר. עובדה זו מחייבת אותנו להזירות בהשוואה ביניהם, אך היא גם מלמדת שעבירה מעין זו, הנעbertת בידי עורך דין בכניסתו למtan שירות מקצועית בכלל, היא מעשה חריג ביותר, שאינו מלמד על הכלל.

4. שלושת המקרים האמורים, שבהם הורשעו עורכי דין על כך שהכניסו בעבירה סמים לבית הכלא חמורים

מהמקרה דין, han בפרטיו המעשה ובעיקר במידת האשם של כל אחד מהmorphs. בשלושתם עורכי הדין לא הודיעו ולא קיבלו אחריות למשהם, בגיןוד להודאה המלאה ולחרטה הינה של המערערת. בהשוואת הנسبות האישיות הייחודיות, עניינה של המערערת שבפנינו מצדיק הקלה רבה יותר מזו שהצדיקו נסיבותיהם של כל אחד מעורכי הדין בשלושת המקרים הקודמים. ואף על פי כן, העונשים שהוטלו בשלושת המקרים האלו, קלים ממשמעותית מהעונש שהוטל על המערערת.

לנוכח זאת, מצאתי שהעונש שהוטל על המערערת גבוהה מהעונש ההולם במידה ניכרת, ועל כן ראוי להקל בו. 5. מאיר זיו ז"ל, היה עורך דין ותיק ומוכר שעסוק בפלילים. במשפט התברר שהוא עצמו השתמש דרך קבוע בסמים וככל הנראה היה מקור ממש. הוא הורשע בהחדרת סם מסוג חשיש אך גם 39 גלולות MDMA, אולם התקoon להעביר לקוחותיו. אך בזכות ערנותו של סוחר לא הושלמה העבירה. משנתפס, הודה רק בהחזקת החשש וטען שמתרטתו שימוש עצמי, וכפר במידעה שהחזיק MDMA. לאור עדותו הוא ניהל משפט מורכב, בשלוש ערכאות, אשר בסיוםו נדחתה הגנתו מכל וכל.

עונשו נגזר ל-8 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בוגדר העונש נשקלו לזכותו נתוני האישים והבריאותיים, ההרס הכלכלי שנגרם לו בשל נפיילתו והליך הגמilia מסמים שעבר. לחובתו נשקלו העבודה שלאלקח אחריות על העבירה שבה הורשע, שגרסתו גם בחקירה וגם בעדות הייתה "**שקרית ומיתמתת**", וש"החרטה הייתה מנתה והלאה" (ת"פ (כפר סבא) 2029/08 מדינת ישראל (שלוחת תביעות כפר סבא) נגד זיו (31.01.2010); ע"פ (מחוזי מרכז) 10-02-21654 (27.4.2010), רע"פ 10/3979 (2010) (לא פורסם)).

זיו התנגד לדרישת לשכת עורכי הדין להשעתו לצמיתות מהמקצוע, ובסתופו של דבר הורה בית הדין הארץ על השעתו ל-9 שנים בפועל ולשנה על תנאי. זיו הגיע בבקשת ערעור על חומרת עונש ההשעה (ולשכת עורכי הדין הגישה בקשה על חומרת העונש), ובית המשפט העליאן מצא שלא להתעורר בעונש ההשעה (בר"ש 2824/12 ועדת האתיקה המחויזית של לשכת עורכי דין, מחוז תל אביב נ' מאיר זיו (2012)).

6. בהשוואה למערערת, מדובר בסמ" "קשה" יותר, בכמות גדולה (39 גלולות), כאשר מעשה העבירה הוא מעין שותפות או קשר בין לקוחותיו שישבו בכלל, והוא נעשה מרצונו, ללא שידול, וכך חלק מעיסוקו המקצועי, ומכך שהוא עצמו השתמש בסמים. כך, אף שמדובר במקרה ייחיד, ובחזקקה שלא הגע לכדי הספקה בפועל, הרי שנסיבות העבירה חמורות מ אלו של המערערת,omidat האשם של זיו - אשר אינה תלולה במסירת הסם בפועל - גבואה משלها.

יתירה מכך, זיו ניהל משפט ממושך, ועל כן בעונשו לא ניתנה הקלה הבאה עם הודה החוסכת משפט. גם בסופה של הדרך, לאלקח אחריות על העבירה בה הורשע ולא הביע חריטה לגביה. נסיבותיו האישיות, כואבות ככל שהוא, נבעו במידה ניכרת מן העבירה שעבר - עורך דין וקצין בית משפט - ומהתנהגות עברינית מובהקת של שימוש אינטנסיבי בסמים, עד כדי התמכרות, אשר מהוות חיצית קיום מלאה ומובהקת, מהעולם המגן על החוק לעולם המפרק את החוק.

7. ליאורה ברקו הייתה בעת העבירה עורכת-דין שעסקה בייצוג בפלילים. היא הורשעה בעבירה של אספקת סם מסוכן, לאחר שניצלה בvisor מקצועי בכלל כדי להבריח לשני אסירים שהיו לקוחותיה סם "קשה" מסוג קווקאי, וכן 20 גלולות קלונקס ושתי גלולות יאגרא. גם במקרה זה מדובר במעבר חד של מי שמייצגת אותם מול רשויות החוק כקצינת בית המשפט, למי ששוטפה עם לקוחותיה לפעולות עברינית מובהקת, והדברים עולים גם מהדברים שהוחלפו בינה לבין לjkוחה בהקלות הסתר, שחוקיותם אושרה בהליך המשפט, כשאמורה ללקוח

שלה "הוא מילא לך את זה, פיצץ אותם. ועכשו חודש יהיה שקט", והוא השיב לה "איזה ליאורה את" (ע"פ 5135/11 לעיל, פסקה 8).

לאור אלה, מידת האשם העולה מהתנהגותה גבוהה במיוחד, ובוודאי גבוהה מזו שנקבעה ביחס למערערת.

8. ברקו כפירה בעובדות שייחסו לה ונילאה משפט הוכחות ממושך שבסתופו הורשעה, וועונשה נגזר ל-7 חודשים מאסר בפועל, ומאסר על תנאי. ברקו ערערה על הרשותה ועל העונש, והמאשימה ערערה על קולות העונש. בדחוותו את העורערום, קבע בית המשפט העליון ש"נראה כי בית משפט קמא זקף לזכותה כל שניתן והסתפק בעונשה מתונה ביותר בהתחשב בחומרה הרבה מאד של המעשה", והואוסיף כי "אין להתעלם מהתווצה הלבר-פלילית של המעשה בדמיות הפגיעה ביכולתה של המערערת לפעול כעורכת דין, שהיא פגיעה כלכלית ואישית קשה למי שהעסוק במקרה זה היה כל עולמו. מבחינה זו, ככלפי ציבור עורכי הדין נראה כי תוצאה זו של מעשה העבירה היא גורם מרთיע בעל עצמה, ותוספת מספר חדשני מאסר לעונש לא תתרום תרומה ממשית לשיקולי ההרעתה". כך ליבת הנסיבות האישיות שעמדו לזכותה של ברקו, הפגיעה הכלכלית והאישית, נבעו מן העבירה שUber.

ברקו, כמו זו, לא קיבלת אחריות לעבירה בה הורשעה גם בפני בית המשפט העליון, ומילא לא הביעה חרטה על מעשה. לאחר הרשותה, הושעתה בהליך ממשמעתי ל-9 שנים בפועל.

9. אריה שטיינברגר אשר שימש כסניגור פלילי והורשע באספהkt סמ מסוכן בכך שניצל מגש בבית הסוהר עם לקוחו, וסיפק לו 0.94 גרם קוקאין שהאסיר נטל לידי וצרך חלק ממנו לנגד עינוי במהלך הביקור. גם סוג הסם וגם השימוש לנגד עינוי של עורך הדין הן נסיבות מחמירות, המלמדות על שותפות מלאה למעשה העברייני. כמו במקרים של זו ושל ברקו, שטיינברגר - על פי העובדות בהן הורשע - חזה לחלוtin את הקווים, והפרק ממייצג של לקוחו לשותפו מדעת לפעולה עברינית, ועל כן מידת האשם שדבקה במעשה גבואה.

10. גם שטיינברגר כפר בעובדות ונילא משפט ממושך ומורכב בשלוש ערכאות, שבסתופו אף הגיע בקשה למשפט חוזר שנדחתה. והעיקר לעניינו הוא, שבשם שלב לא קיבל אחריות לעבירה בה הורשע ומילא לא הביע חרטה. (ת"פ (שלום רמלה) 42032-10-17 **מדינת ישראל נ' שטיינברגר** (2021); עפ"ג (מחוזי מרכז) 3551/22-21; רע"פ 1757/22 **שטיינברגר נ' מדינת ישראל** (2022) בעניין החיסון; מ"ח 5894-09-21 **שטיינברגר נ' מדינת ישראל** (2022)).

11. עניינו של שטיינברגר התברר לאחר תיקון 113 לחוק העונשין (שנחקק ב-2012), ולפיכך זהו המקרה הראשון שבו נקבע מתחם עונשה לעבירה של החדרת סם לבית הסוהר בידי עורך דין. בית המשפט המחויז אישר את המתחם שקבע בית משפט השלום, בין 8 ל-24 חודשים מאסר בפועל בעונש עיקרי. בנסיבות המקרה, שלא ניתן לחירga מהמתחם, ואף שטיינברגר לא קיבל אחריות לעבירה בה הורשע ולא הביע חרטה, רק בשל מחדלי חקירה שהוכחו (ושלא היה בהם כדי לפגום בהרשותה), הקל בית המשפט בעונשו, והעמידו על 8 חודשים במקומן 11 חודשים מאסר שנגזרו עליו בבית משפט השלום. קרי שטיינברגר שלא קיבל אחריות ולא הביע חרטה העונש בתחום המתחם ממש.

12. כאשר מעמידים את מעשה החמורים של המערערת כנגד מעשיהם של שלושת עורכי הדין לעיל, עולה שהוא לא החדרה סמים "קשה", ואין בענישה מאפיינים המלמדים על חציית קווים מלאה ועל שותפות בחיים עבריניים, והדבר עולה בברור גם מتفسיר המבחן.

מרגע שנטפסה המערעתה - ובניגוד ברור לשלשות עורכי הדין לעיל - היא שיתפה פעולה באופן מלא, הכתה על חטא, הودתה, והחללה בהליך טיפול ממושך. לא רק שהותה במעשה בו נטפסה, אלא אף מסרה על מעשה נוסף שלא היה בידי המשטרה כל מידע אודוטו.

במקרה הראשון שבו הורשעה, התקבלה עדמתה שלא חשבה שמדובר בשם אלא בכסף, ובמקרה השני התקבלה עדמתה שהיא חודה שמדובר בשם, קרי פעולה עצימת עיניהם. בלי להמעיט מהומרת הדבר, יש הבדל במידה האשם בין מי שנוהג בעצימת עיניהם, לבין מי שמתכוון בקור רוח ובזידען החדרת סמים לבית הסוהר בשיתוף פעולה עם לקחו מקבל הסמים. כך, גם בשאלת היוזמה, בשלושת המקרים לעיל היוזמה הייתה של עורך הדין, ובמקרה של המערעתה היא נענתה ליוזמה של אדם חיצוני, שלא היה מוכר לה.

13. על כן מצאתי שנסיבות העבירה במקרה שלה קלות מכל אחד שלושת המקרים לעיל, ודומות יותר למקרה של **אבו אלטיף** (שאינו עורך דין), אשר החדר 26 גרם חשש ו-1.6 גרם קנבים לכלא לאחר פניה של אדם אחר ובתמורה לתשלום. באותו מקרה נקבע מתחם ענישה של 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל, ולאחר שהנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בתחתית המתחם. ערעורו בבית המשפט המחויז נדחה, ובית המשפט העליון לא נתן לו רשות לעורר על חומרת העונש (ת"פ (שלום ב"ש) 14-14-21952 מדינת ישראל נ' אדם ابو אלטיף; ע"פ (באר שבע) 15-1650-05-15 (9.6.2015); ע"פ 4144/15 (2015)).

14. גם שαιו הורשעה שני מקרים נפרדים, עניינה של המערעתה קל יותר הן במידת האשמה שדבוקה במעשה, הן בשל העדר ההזדהות שלה עם המעשה העברייני, כעולה מהתנהגותה לאחר שנטפסה, והן לנוכח הכאה על חטא כנה ואמתית מרצע שנטפסה.

יתירה מכך, המערעת לא ניהלה הליכים נגד השעיתה. לא הובאו בפניו פרטים מלאים בעניין זה, אולם המערעת הביעה את עדמתה הברורה שאין בכוונתה לעבוד כעורכת דין (וזאת בניגוד לזו ולברקן שבו לפועל כעורכי דין בתום השעיה). היא הבירה, והדבר משתלב עם עיסוקה לפני הפרשה ולאחריה, שהיא רואה את עתודה בחינוך פעוטות במסגרת גני ילדים (עיסוק שבו זכתה רק לשבחים).

15. נסיבותה האישיות של המערעת היו קשות עד קודם לעבירה ובל' קשר אליה. אף שבחרה בפועלה העבריינית (ואימי מקל ראש באחריותה לכך), היא לא עשתה כן מתוך הזדהות עם העולם היהודי אלא לנוכח נסיבותה שלגביהן אין מחלוקת של ממש. כפי שראינו, במקרה של דיו ובעיקר של ברקן, הנסיבות האישיות לקולא התמצזו בעיקר בנפילה מאיראה רמה לבירא עמוקה, קרי בתוצאות העבירה שהם עברו. ובעניין זה הם ראויים להתחשבות פחותה. לא כך הדבר בענינה של המערעת, שהסתבכה בחובות שוק האפור בשל התנהגות שלילת של בן זוגה, דבר שהטייל עליה שלא מרצונה את חובותיו והוביל אותה למשבר כלכלי ונפשיعمוק. יתרה מכך, משנתפסה, היא עלתה על מסלול טיפול רפואי ממשועות, כעולה מتفسיר קצין המבחן ומעטפת המטפלת שלה.

16. לנוכח דברים אלה, בחרתי את מתחם הענישה ביחס למתחם שנקבע בפרש שטיינברגר. מצד ההחמרה היא הורשעה שני מקרים נפרדים ולא אחד. מצד ההקללה, מדובר במידת אשם נמוכה יותר, בסוג "קל" יותר, ובהעדר אינדיקציה לשותפות במעשה העברייני (שטיינברגר מסר את הסם שבו השתמש העבריין נגד עיניו). لكن אני סבור שהיא מקום קבוע מתחם ענישה שונה שנקבע בעניין שטיינברג, שכן יש נסיבות עקרוניות לכךolan, המתחם גם כך רחב למדי, והמקום "האגוגרפי" לאיזון העונשי נמצא בקביעת העונש ביחס למתחם.

לאור אלה, אילו דעתך תשמע, הייתי קובע את המתחם העונשי במרקחה דנן בהתאם למתחם בפרשת שטיינברגר, קרי 8 עד 24 חודשים מאסר בפועל.

17. משבאנו לשאלת העונשה הולמת את המערערת בנסיבותיה, אני מקבל את הנition של בית משפט קמא, שמצא שהעונש ההולם למערערת בנסיבותיה הוא בתחום המתחם ואפשר שאף מתחתיו.

18. בעניין זה יש לתת משקל של ממש לאמור בתסוקיר המבחן של המערערת, המלמד על לקיחת אחריות, על חרותה כנה ועל שינוי עמוק בדעותיה התייחסות שלה. המערערת שיתפה פעולה עם הליכי הטיפול ועם שירות המבחן, וההליך המשפטי נחוווה על ידה "**כגורם מרטייע ומטלטל**". נבנתה לה תוכנית שיקום ונמצא - כהערכה מڪוציאית של שירות המבחן - כי "**התלת מססר אחורי סורג וברית, עלול להוביל לרוגרסיה במצבה האישית והנפשי ...**", וכי **מססר בעבודות שירות יחד עם צו מבנן יציבו גבול ברור להתנהגותה, ויסיע בהפנמת חומרת מעשה...**".

19. עמדת שירות המבחן לאחר שני תסוקירים שערכו היא, שההליך המשפטי הציב לה גבול ברור, והוביל אותה "**להתבוננות בדפוסיה במטרה לעשות בהם שינוי**", וכי **סיכום השיקום של המערערת גוברים בעבודות שירות על פני עונשה במססר בכליה**. שירות המבחן מצא שכליה ממש עלולה לפגום בסיכוי השיקום, ומנגד המשך הטיפול ומססר בעבודות שירות עשוי להבטיח את הצלחת הליך השיקום. אף בכך יש משומם תמייה בהימנעות שליחת המערערת למססר אחורי סורג וברית.

20. כאמור, אין מקרים רבים שבהם עורכי דין חוזים את הקווים ומחדרים סמ' לבית הסוהר. אולם בהשוואת המקרה של המערערת למקרים הקודמים, מצאתי שהמרקחה חריג לעומתם, שהוא לא נבע משיבוש עבריני במערכות היחסים בין עורך הדין ללקוחו, ואף לא מהתנהגות בסיסית עברינית של עורך הדין (בלי קשר לעבירה) או בהזדהות פלילית עם הלקוח. גם בנסיבות האישיות ובשילוב השיקום, בהודאותה ובחזרתה הכננה - המערערת חריגה לעומתם המקרים שמניתי. שירות המבחן ואף בית משפט קמא התרשמו שפניה של המערערת לשיקום, והיא רואיה להתחשבות מיוחדת בשאלת העונשה. ראו: ע"פ 21/2016 **דורית עשור נ' מדינת ישראל** (2021); עפ"ג 17-03-55303 **דари נ' מדינת ישראל** (2017)).

לכך אוסיף, שבמ督办 לעתיד, ובשל כך שמדובר בעבירה ראשונה, משיקולי הרתעת היחיד, הייתי מכבד את העונש המותנה.

21. לו דעתך תשמע, במלול השיקולים המובאים לעיל, לא היה מקום לגוזר על המערערת עונש מססר בפועל חמור מזה שהוטל בשלושת המקרים לעיל, והוא מקום לתת משקל מלא להערכות שירות המבחן בעניינה, לנוכח הדרך הטיפולית שעשתה, הן במסגרת שירות המבחן והן במסגרת טיפולית פרטית.

22. העונש שהוטל על העוורת היה **16 חודשים מססר, ומהם 10 בפועל ו-6 על תנאי**. לאור עמדתי לעיל, לא הייתה מתערב בעונש הכלול שהוטל על המערערת, אולם הייתה משנה את רכיביו, כך שהמערערת תישא ב-8 חודשים מססר בפועל בדרך של עבודות שירות, ב-8 חודשים מססר על תנאי, יותר עליה צו מבנן לתקופה של שנה ושאר רכיבי העונש ישארו ללא שינוי.

23. בשולי הדברים מצאתי להתייחס בקצרה בדרך התפתחות עמדת ההגנה, ובעיקר לכך שלאחר שהסתימה עם

המואשימה על הסדר טיעון הכלול כתוב אישום מתוקן, העידה המערערת בבית משפט קמא באשר לנסיבות הקשורות לעבירה.

במקרה דנן, נשמעו דברי המערערת (לא חקירה נגדית), רק בשל הסכמתה של המואשימה שלא ליחסום אותה, ועל אף הסתייגותה המפורשת. על-כן לא נדרשו להכרעה באשר להשפעת העניין על מסכת העובדות.

אולם במבט לעתיד ראוי להבהיר, שדרך הילכה של ההגנה בעניין זה סותרת את ההלכה הפסוקה, הקובעת כי **במקרים שבהם הודה הנאשם בעובדות כתוב האישום, יכול כתוב האישום את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**" (ע"פ 3667/13 **ח'טיב נ' מדינת ישראל** (2014) בסעיף 24 להנמקתו של כב' השופט דנציגר).

בשלב ההסכמה על הסדר טיעון, על הצדדים (המואשימה וההגנה) לככלל את עדיהם בשיקיפות זה כלפי זה, כדי הגיעו למصد עובדתי מוסכם. אם אין בכך להגיע להסכמות באשר לעובדות החשובות להם, אפשר שאין זה מקרה מתאים להגיע בו להסדר טיעון. על כל פנים, בעניין זה כל צד נושא בסיכון הנוגע אליו, ואין מקום לקיום הוכחות באשר לעבירה, בשלב הטיעון לעונש.

אי אפשר להתריר לנאים להביא ראיות לאחר הרשעה, בלי להתריר למואשימה לקיים חקירה נגדית ובמקרה מתאים להביא ראיות הזמה. במצב מעין זה, תכליתו של הסדר ל垦נות טיכונים ולקיים הליכים תסוכל מן היסוד.

דורור אריד-אלון, שופט

השופט צלקובסקי:

לא מצאת בعونש שהוטל על המערערת בבית משפט קמא כל חריגה משיעור העונש ההולם את מעשה החמורים של המערערת, גם בהינתן הודאותה והנסיבות האישיות.

כפי שציין בית המשפט העליון בעניינה של ברקו, דברים היפים גם לגבי המערערת, "**נקודות המוצא**" היא בראש ובראשונה חומרת המעשים ונסיבותיהם. לטעמי מדובר בחומרה יתרה, נכון ביצוען של שתי עבירות שמהותן החדרת חומרים אסורים לכלי, במקרה אחד החדרת סמים, לאחר תכנון מוקדם לו היו שותפים אנשים נוספים, תוך ניצול מעמדה של המערערת כעורכת דין המגיעה לכלא לצורך פגישה נחיתת עם לקוח. המערערת אף קיבלת תמורה כספית עבור חלקה, באופן המעלה תהיה לגבי מלוא המנייעים שעמדו בסיסו הסכמתה לביצוע המעשים שגלומה בהם תעוזה עבריתנית לא מועטה.

הודאותה של המערערת ונסיבותה האישיות ראיות להתחשבות מסוימת בדרך קציבת העונש, ואכן, בית משפט קמאחר גלולה ממתחם העונש שקבע. ההשווואה שנעשתה לעניינים של עורכי דין אחרים שהורשו בסוג עבירה דומה, אינה מסויימת, שכן אלה נדונו בגין אירוע יחיד, לעוניší מסר מאחורי سورג וברית הקריםים לאלה שהוטלו על המערערת, וכי שעה אלה מפסיקי הדין עומדות לכל אחת ואחד מהם נסיבות אישיות כבדות משקל הראיות להתחשבות, שאינן נופלות מלאה שהוצגו לגבי המערערת. עוד ראוי להוסיף כי המערערת אינה רואה את יעדזה בעיסוק בעריכת דין והצהירה כי פניה לעיסוק אחר הממלא את עולמה, ואזכיר בהקשר זה כי בשונה מעניינה של המערערת, בית המשפט העליון דחה את ערעור המדינה בעניין קולת עונש המאסר בן 7 החדש שנגזר על ברקו, וקבע כי "**תוספת מספר חדשני מסר לעונש לא תתרום תרומה ממשית לשיקולי ההרתקה**", נכון השלכות המעשה על המשך העיסוק המקצועני, שכן "**התוצאה הלבר-פלילית של המעשה בדמות הפגיעה ביכולתה של המערערת לפעול כעורכת דין, שהיא פגעה כלכלית ואישית קשה למי שהעסוק במקצוע זה היה כל עולמו**".

עוד יער, כי חבר, השופט ארד-אלון, סבור כי הרף התחthon של מתחם העונש שנקבע צריך להיות נמוך יותר, ואולם העונש שגזר בית משפט קמא מוצי בחלוקת התחthon של המתחם גם לשיטת חברי, ואין דרך של ערכאת ערעור להתערב בעונש ככל שהוא הולם את נסיבות המעשה והעונה.

נוכח האמור, מצרף אני עמדתי לזו של חברותי, האב"ד, כי יש לדחות את הערעור כנגד גזר הדין.

יורם צלקובניק, שופט

סוף דבר: הערעור נדחה ברוב דעתות של השופטים מרשק-מרום וצלקובnick, כנגד דעתו החולקת של השופט ארד-אלון.

המערערת תמייצב למאסרה בבית-הסוהר נווה-תרצה ביום 4.12.22 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשומה תעודה זהות או דרכון, גזר-הדין של בית-המשפט קמא ופסק-דין זה.

על המערערת לאמת את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למין מוקדם, עם: מרום חייאיב רכזת מין מוקדם - 77 074-7831077 (במקום 08-9787377 בעבר), מירב אבוחצירה רשות מאסרים נדחים - 074-7831078 (במקום 08-9787336 בעבר), וכן להתעדן באתר האינטרנט של שב"ס, בראשית הצד הראשוני שניית הביא בעת ההתייצבויות.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעדמו בתוקפם עד להתייצבויות המערערת לנשיאות עונשה.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ב, 19 ספטמבר 2022, במעמד המערערת וב"כ הצדדים.

דרור ארד-אלון, שופט

יורם צלקובnick, שופט עמית

דנה מרשק מרום, שופטת